Ч. 240 (14.137). Львів, понеділок 9. вересня 1935. Opłata pocztowa opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060, 145.322. — Адреса для телеграм: „Діло“. Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

МІСЬКІ ТЕАТРИ в понеділок 9. вересня 1935.

у ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ знаменита забава „Подружий метч“ Останній раз!

Нині в понеділок Ліхтенберга Три акти сміху і веселости! Останній раз!

Заохочуйте своїх кревних, свояків і знайомих, щоб вони виповіли в ПЗУВ обезпечення 1/3 частини вартости своїх будинків і обезпечили її негайно, а найпізніше до 31. жовтня в одинокому українському

Товаристві взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“, у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Висліди виборів до сойму.

МІСТО ЛЬВІВ.

ВАРШАВА, ПАТ. В окрузі ч. 70. Львів, мандати одержали: бувш посол д-р Станислав Вагнер і бувш. посол Зомерштайн.

В окрузі ч. 71. Львів, найбільше голосів одержали: д-р Станислав Островський і д-р Володислав Бирка.

70. і 71. окрузі управнених до голосування було по 100.000—118.000 осіб. В окрузі ч. 70. віддали голосів (вістки з 51 обводів на заг. число 59) на кандидатів: д-ра Зомерштайна 15.100. Вагнера 16.000, Квятковського 8.525, Хмелевського 2.020.

В окрузі ч. 71 віддали голосів (вістки з 53 обводів на заг. число 61) на кандидатів: д-ра Островського 17.032, Бирку 14.602, Лясковніцького 8.812, Паммера 6.331, Сабатовську 5.259.

ЗОЛОЧІВ.

В окрузі ч. 62. *Золочів* мандати одержали: Степан Трачевський селянин, *Володимир Кузьмович.*

БЕРЕЖАНИ.

В окрузі ч. 63. *Бережани* на 119 обводів у 39 обводах одержали голосів: Тад. Шецель 25.116, *Степан Біляк* 22.491, Василь Душенчук 523, Мирон Луцький 620.

БУЧАЧ.

В окрузі ч. 64. *Бучач* на 146 обводів у 48 обводів у 48 обводах одержали голосів: Витовт Жиборський 35.485, *Зиновій Пеленський* 34.346 Богдан Дулін Шпот 841, Евген Ловицький 100.

ЛУЦЬК.

ЛУЦЬК, ПАТ. Хід виборів спокійний. Фреквенція голосуючих слабша в раніших годинах з причини зливного дощу — збільшилася пополудні, доходила до 50 проц. У кількох місцевостях була незначна кольпортажа комуністичних друків, що накликали до бойкоту виборів.

ВБИТІ Й РАНЕНІ.

ВАРШАВА, ПАТ. У всій державі вибори відбулися спокійно, за виїмком кількох місцевостей у варшавському та познанському воєвідстві, де прийшло до поважніших ексцесів, викликаних молодими людьми Стронництва Народового та переворотовим елементом. До Коловес, пов. Скерневіце прийшло 6 людей зз Варшави, зібрали кільканацять місцевих людей та разом напали на льокаль комісії і понищили телефонічну сполуку. Командант заалярмував староство, відки прийшов повітовий комендант держ. поліції і заступник старости з 3 поліцаями. Гурт напасників, 30 людей був озброєний тому поліція взялася арештувати провідників. Коли один придержаний пустився втікати та на приказ не ставув, поліцай вистрілив. Ранений Мрувчинський помер по дорозі до шпиталю. Арештували 15 людей.

У Вікторівці вижинського повіту (Познанщина) озброєна боївка Стронніцтва Народового напала на виборчий льокаль, понищили виб. акти та здемолювали льокаль. Поліційну стежу, що прийшла з Лобзеніци, привитали стрілами. Були ранені дві особи. Арештували 14 осіб.

У Давежні тогож повіту знищили урну та листу голосуючих. Опісля ці демонстранти пішли до Фердинандова, де теж знищили урну й виб. акти. У Люхові вижимського повіту гурт Стронніцтва Народового напав на виборчий льокаль, який здемолювали, акти знищили. Двох сторожів виб. льокалю зранили. Як поліція вела арештованих, у Вікторівці напали на поліцію озброєні члени Стронніцтва Народового. У висліді дві особи були тяжко ранені й померли опісля в шпиталі.

У Сродзі розбили у виб. льокалі фляшку смердючого плину, в Бидгощі кинули дві петарди. У Бжезвіці, пов. ковецького, (келецьке воєвідство) кинув хтось вибуховий ладунок до виборчого льокалю в місц. школі. Наслідком вибуху вилетіли шиби. Жертв у людях не було.

Спочили на дні моря.

Морські втрати підчас світової війни.

Італійський часопис „Рівіста Марітіма“ приносить список втрат, які потерпіли ріжні фльоти в часі світової війни. І так затонуло 7 дредноатів, 4 лінієві кружляки першої кляси, 23 лінієві кораблі другої кляси, 29 панцирників, 30 легких кружляків, 240 легких одиниць (торпедовці і контрторпедовці), 165 помічних кораблів і 291 підводних суден.

Великі втрати були особливо в кораблях великих типів, причому цікаве, що на 7 дредноатів чотири згинули від внутрішніх вибухів, тому насувається підозріння, що вони стали жертвою саботажу. Ніодин з дретнавтів не згинув від артилерійського вогню. Зате затоплені у війні чотири лінійні кружляки затонуле від артилерійських стрілен. На 23 лінійні кораблі другої кляси 11 було англійських. Цей тип воєнного корабля найуспішніше нищили торпеди підводних суден. Вони сторпедували теж майже половину панцирних кружляків.

Великі втрати потерпіла німецька фльота в легких кружляках, що сповняли розвідну службу або закладали міни. На 30 затоплених легких кружляків 18 було німецьких. Контрторпедовці гинули переважно на мінах (106 одиниць) і наслідком зудару (40 випадків). При нищенні помічних кораблів найбільше небезпечними показалися торпеди підводних лодок.

На загальне число 291 затоплених лодок 27 затопили власні залоги. Найбільші втрати потерпіла тут Німеччина, що втратила аж 178 гих одиниць, підчас коли Англія 46, Франція 12, Росія 10, Італія 8, Австро-Угорщина 7, Зл. Держави 2 і Японія 1. Найчастішою причиною затонення підводних лодок були міни, опісля гидростатичні бомби.

Втрати поодиноких держав у воєнній фльоті вищого тонажу, т. зн. поза підводними лодками представляються так: Англія 181, Німеччина 131, Франція 47, Італія 39, Зл. Держави 43, Росія 26, Австро-Угорщина 16, Туреччина 8, Японія 7. Взагалі згинуло на морях підчас світової війни 498 воєнних кораблів і 291 підводних лодок — разом 789 боєвих одиниць.

Розуміється, сюди не зачислені торговельні кораблі, що наїхали на міни або були сторпедовані підводними лодками.

КОНФЕРЕНЦІЯ ТРЬОХ ВЕЛИКОДЕРЖАВ У СПРАВІ ІТАЛ.-АБІСИНСЬКОГО КОНФЛІКТУ?

ПАРИЖ, 8. 9. ПАТ. Велике враження в політичних париських колах викликало повідомлення римського кореспондента „Л' Ентрансіжан“ про настрої, які витворились по створенні комітету пятьох, що має провірити італійсько-абісинський конфлікт. В Римі відносяться скептично до праць нової комісії, бо здогадуються, що пропозиції можуть бути тільки повторенням пропозицій, які Іден поставив Мусолінієві в Римі. Італія рішуче відкинула ті пропозиції. *Новою є теж вістка про скликання конференції трьох великодержав в одному з північних міст Італії, правдоподібно у Стрезі.* Італія до цього поставилась прихильно, бо думає, що тільки великодержави можуть розпоряджати в тій справі засобами, що довелиб до успішного висліду. У Стрезі зустрінулисяб: Мусоліні, Ляваль і Гор та довелиб може до порозуміння.

ЛЬОНДОН, 8. 9. ПАТ. Райтер повідомляє, що Мусоліні мав впевнити, що Італія не хопиться війни, як довго йдуть у Женеві переговори.

АДІС АБЕБА, 8. 9. ПАТ. Італійський уряд звинув чотири консуляти в Абісинії: в Гондарі, Дебрамиркое, Дессі і Маккале. Консуляти в Гаррарі і в Адоні.

АБІСИНІЯ ГОТОВА ДО БОЮ.

ПАРИЖ, 8. 9. ПАТ. Авас повідомляє з Адіс Абеби, що половина всіх абісинських військ сконцентрувалася готова до бою.

ФРАНЦІЯ ДОСТАВЛЯЄ ЗБРОЮ ІТАЛІЇ.

„Попюлер“ повідомляє, що Франція доставляє зброю Італії. В пятницю пополудні надійшли з Ліону до Модени чотири поїзди з муніцією.

100 ТИСЯЧ ВЕРБЛЮДІВ І ПІВ МІЛІОНА ОСЛІВ ДЛЯ НЕГУСА.

Власники абісинських караван рішили віддати цісареві Абісинії 100 тисяч верблюдів і пів міліона ослів. Це рішення викликало велике вдоволення в абісинських урядових колах головно тому, що власниками караван є здебільша магометани.

ПРОТИ РЕВІЗІЇ ШВАЙЦАРСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ.

БЕРНО, 8. 9. ПАТ. Швайцарці відкинули сьогодні в голосуванні великою більшістю домагання ревізії конституції. За ревізією заявилися католики, консерватисти та частина селянської партії; проти: радикали німецької Швайцарії, соціялісти та значна частина селянської партії.

РОЗБИВСЯ КОРАБЕЛЬ.

КЕНІҐСБЕРҐ, ПАТ. Наслідком хуртовини розбився по дорозі з Данціґу до Риги німецький торговельний корабель „Фльотбек“ коло Самбійського побережа біля Пальмнікен (Сх. Прусія). Із усієї залоги врятувався лише капітан і два моряки.

НЕБЕЗПЕКА ПОВЕНІ.

У краківському воєвідстві від трьох днів іде дощ. Вода в гірських ріках піднеслась незначно, а ріка Сола грозить виливом. У загрожених теренах створили повеневий комітет.

Наслідком довготревалих дощів піднялася вода в усіх ріках у келецькому воєвідстві. Покищо нема небезпеки повені.

Присилайте передплату!

Доплив готівки на село постійно корчиться.

Розглядаючи грошевий голод на селі слід взяти під увагу три чинники: доплив гроша з продажі сільсько-господарських продуктів, кредити і швидкість готівкових оборотів.

ДОПЛИВ ГРОША З СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОДУКТІВ.

Щоб не сягати за далеко взад розглянемо доплив гроша на село з продажі сільсько-господарських продуктів за господарські роки 1931-32. 1932-33 і 1933-34, в яких насилення господарської скрути було менше ніж тепер. У 1931-32 році готівковий дохід з продажі сільсько-господарських продуктів обчисляють на 2.080 міліонів: у 1932-33 р. дохід сягав уже тільки 1.520 міліонів і в 1933-34 — 1.300 міліонів зол. Ось-так за ці три роки готівковий дохід на селі зменшився на 780 міліонів золотих.

БАНКОВІ КРЕДИТИ.

В цих трьох роках кредити державних, комунальних і приватних банків на фінансування хліборобства доходили до: 1.040 міліонів: 1.017 міліонів і 1.047 міліонів зол. Виходилоб, що в 1933-34 р. банкові кредити збільшились на 7 міліонів у порівнанні з 1931-32 р. Виходить, що банкові кредити не вирівнюють страт з обнижки доходів з продажі сільсько-господарських продуктів.

ГРОШЕВИЙ ОБОРОТ.

Якщо грошевий оборот у 1931 р. висловимо числом 100, дістанемо в 1932 р. число 90.8, в 1933 р. 92.2. З порівнання згаданих чисел побачимо, що зменшення готівки на селі куди сильніше ніж зріст покупної сили гроша. Деяким рівноважником надмірного скорчення допливу готівки на село міг би бути швидкий грошевий оборот. На жаль так воно не є, бож сільсько-господарська продукція відбувається найповільніше в порівнанні з іншими ділянками продукції. В кожному випадку сільсько-господарська продукція вимагає пересічно часу одного року. Ця повільність продукції відбивається на родах кредитів, які підсилюють сільське господарство. В згаданих трьох роках ріжного роду кредити для сільських господарств у державних, комунальних і приватних банках доходили до 32.4 проц. усіх кредитів згаданих банків: з того на короткочинцеві кредити припадало 16,8 проц. Наведені числа вказують, що готівковий оборот, у сільсько-господарській продукції куди повільніший ніж в інших галузях продукції і праці. Це явище з дуже повільним грошевим оборотом на селі має не менше важливе господарське значіння, бо збільшує нужду на селі, яка випливає з нерентовности сільських господарств.

ЗАМІННА ГОСПОДАРКА.

Тому теж гріш на селі є куди дорожчий ніж по містах. Як його там мало видко з того, що люди природно вертаються до старого способу заміни продуктів за продукти не тільки між господарями, але також продуктів за товари між селянами і купцями.

В цім випадку сільсько-господарські продукти заступають гріш. Така заміна є дуже невигідна, бо годі видати надвижку, яка стає зиском купця, втратою селянина. До таких замінних продуктів належать найчастіше яйця і жито. Куди більше поле до визиску дає відробок, себто праця за придбані продукти чи товари. Ще небезпечнішим явищем, навіть болячкою нашого села є кредит під застав при договорі купна-продажі ґрунту. І якщо селянин-довжник не заплатив свого довгу в умовленому речинці, віритель під притокою купна ґрунту довжника стає власником землі. Таким чином далі карловатіють сільські господарства, зменшуються варстати праці селянства. Це грізне явище на селі знайшло свій відгук у віддовженевім законі з 24. жовтня 1934. р. у статті 52, яка дає змогу розємному урядові уневажнити договір купна-продажі, аренди, якщо прийде до переконання, що віритель позичив гроші довжникові тільки тому, щоб довжник позбувся своєї нерухомости і віритель міг її купити або випаршувати. На внесене подання довжника розємний уряд рішить, щоб віритель віддав нерухомість назад у посідання довжникові. Крім того на основі рішення розємного уряду довжник може викреслити всі довги зі свого ґрунту без ніякого відшкодування для третіх осіб. Одночасно на домагання розємного уряду до ґрунтових книг вписують осторогу, що розглядає справу уневаження договору. Таким чином віритель не зможе тоді перенести ґрунту довжника на третю особу, щоб ударемнити його зворот. Уневажнивши договір купна-продажі, аренди розємний уряд рішає про зворот довгу вірителеві. Розємний уряд може дозволити довжникові сплачувати такий довг у 28 піврічних сплатах. Розємний уряд може уневажнити купна, продажі, аренди, які повстали не тільки перед днем 24 жовтня 1934. р., коли то оголошено у Дневнику Законів ч. 94 декрет про конверсію й управильнення хліборобських довгів, але також договори які повстали по цім дні.

Ця стаття є яскравим доказом грізного стану села, але не подає засобів, як змінити умовини, які приневолюють селянство підписувати зі шкодою для себе і своїх дітей такі договори купна-продажі, аренди і т. д.

Осьтак зменшений доплив готівки на село доводить до менших оборотів і дальшого занепаду господарського життя на селі.

Поклін Поляглим у Раві Руській.

ВЕЛИЧАВЕ НАРОДНЄ СВЯТО МІСТА Й ПОВІТУ.

В 1918 р. на вулицях міста Рави Руської полягло понад 50 українських героїв. Усіх їх поховали на міському цвинтарі у трьох збірних могилах.

Завдяки Виділові Філії Товариства Охорони Воєнних Могил у Раві Руській та жертвенности громадянства повіту всі три могили оправлено залізно-бетоновим муром, а в останніх роках пороблено старання за будову на них відповідного памятника. Проєкт такого памятника виготовив артист-різьбар Литвиненко і його внесено ще в січні 1935 р. до Уряду Воєвідського до затвердження. По одержанні дозволу влади приступить Виділ Філії до будови памятника, можливо ще в цьому році.

Крім належної опіки над могилами поляглих кожного року традиційним уже звичаєм святкує їхню память українське громадянство повіту дуже врочисто. Минулого року адміністраційна влада заборонила була уладити похід до могил взагалі і свято відбулося лиш у церкві. В цьому році Повітове Староство дозволило на процесійний похід, але найближчими жидівськими вулицями, а не ринком, хоча ринком все такі походи відбувалися, і до того під умовиною, що не буде вінків у поході, а зложать їх на могилах перед процесійним походом, та вкінці, що свято матиме виключно релігійний характер.

Цього року святкувала Равщина память своїх борців у неділю 1. вересня. Того дня вже досвіта хмари поволі позлазили на доли й на небі показалося золоте сонце, яке своїм золотистим промінням позолотило парохіяльну церкву, у якій по середині на підвищенні лежала домовина, обложена вінками з ріжноманітними

ДЕНИС ЛУКІЯНОВИЧ. 2)

Стрілецькі двацятки.

Жовтневий похід У. С. С. на Стрий.

Найголосніше лунала слава Звіра, очайдуха з Золочівщини. Під Синевідськом загнався він з Павлом Німчуком на ліве крило в московські рови. Наскочив на пятку озброєних салдатів і тоді Німчук його спамятовував, але на те Михайло Звір, що в Ремезівцях під Золочевом побачив світ, кинувся на ворога так люто, так нагально і так застрашив салдатів, що два стенулись аж тоді бігти, як другі два трупом вже лежали, а пятий, пробитий, звалився Звіреві під ноги. Тоді то дві живі ще, впали на коліна, руки покірно склали. Звір зажадав, щоб вони йому зрадили, де був закопаний машиновий кріс, що так люто, завзято дзявкотів на нас. Добре, що Звір не ждав відповіди, а сам поскочив перешукати ворожий, стрілецький рів, бо там уже два салдати збоку чаїлися на нього. Але характерник прицупив їх, вони помогли відкопати кріс, а він запряг московську четверню і казав себе на машиновім крісі везти. Німчук ішов з боку з готовим крісом, а наш переможець в тріюмфі доїхав аж перед самого отамана Грицька Косака.

— Чи таких Звірів у вас було більше?

— Кожний десятий стрілець, і якщо булаб хоч одна наша дивізія, ваш празник тут сьогодні інакше виглядав би.

— Ви девять днів ішли від Тухольки під Стрий?

— Нашу дорогу значили важкі бої: після Тухольки дуже крівава зупинка під Синевідськом, потім безнадійна спроба москалева спинити нас під Любінцями і вкінці вирішна битва під Голобутовом. Скрізь ми били ворога, в кожній битві рішали Усусуси, ми від Лавочного аж під Стрий гнали його, брeдучи в крові на шляху — по самі пістки.

Тоді ми й не знали, який пляш мав Гофман. На Стрий! ...Ідемо на Стрий!... Якаже це гордість для Усусусів! Бо в перших днях вересня команда наказала вслід за австрійськими полками і нам утікати із Стрия. І ми втекли, бо навіть зброї нам не дали. А тепер з крісом ідемо відбити дороге місто, базу стрілецької сили, місце присяги Збройній Україні. Не знали ми тоді, що Гофман одну свою цілу бриґаду й отамана Коссака з нею, з другоїж бриґади пять курінів, три батерії і пів обозу кинув під Дрогобич і на Самбір, ближче Перемишля, москалям на сполох. Правда, зажадав для себе скорої підмоги, та покищо останками бриґади окружив Стрий від заходу і полк один пустив на місто, при чому найважче становище знов для Усусусів: Вітовського сотня — на схід, за ріку Стрий, друга стрілецька сотня з четарем Іваном Устіяновичем загнула від Грабівця зрадним обходом, попри Новий Світ на Лани і під Звіричі.

— Чомуж то не разом? Чому порозбивані ходили стрільці? Та ще в чужих полках і сотнях?

— Чому? Не мене питайте. Не знаю, чому, але те знаю, що в кожну військову частину стрільці вносили духа, розгін і очайдушну відвагу. Чому роздріблені? Не знаю, та знаю, що ми наступали! Ми наступали на Стрий! В авангарді першого баталіону трицятого полку піхоти ішла двацятка четаря Яциновича з Ґорукової сотні і Вовкова пятнацятка. Ми йшли в аванґарді, ще й вислали ведету, я її вів з двома ще стрільцями, бо знаю терен без мапи, без компаса.

Гарні були дні, коли ми в голоді й холоді тиснули з півдня на північ, з Опору на Стрий, із гір на доли. Та якаж радість заграла в нас, крила нам приправила, груди розсаджувала, коли перед нами замаячіли іглиці, шпиці дзвіниць і веж, барвисті покрівлі над містом. Ми з голими руками ішлиб на гармати, дві четі на цілий полк!

— Чи дуже крівавий був бій під Стриєм?

— Сотня Устіяновича перша дала почин до голобудівської битви в неділю 18. жовтня перед полуднем. Промичку з Нежухова під Завадівський двір ще звечора були обсадили три московські сотні; з світанком рушили, формуючи лінію, а попереду козацька розвідка зробить їм дорогу. Все це зарані вістуни стрілецькі підглянули як слід. Сотня в небезпеці і ліва батерія, що крилася за нею! Щоб попередити московський наступ, щоб ворог не зайшов гарматніх позицій, четар Устіянович, хоч не вспів більше зареквірувати, як три машинові кріси від мадяр — такими слабими силами він у сміливім випадку отворив вогонь із трьох засідок. Козаки не вступали, зате піхота в розсипку пішла. На розгар пальби, що так нагло з горбів загреміла, озвалися батерії. Московські загрзли перші, одна від школи в Дулібах, друга від залізниці в Конюхові, і били на північ, понад Завадів, на голобутівські горби. По короткій павзі громи змоглися, земля стугоніла, хиталися в основах.

Москаль забагато муніції має і забагато гармат. Може й тому вони лихо бють. А того дня вони під Стриєм ввесь день дуже марно стріляли і били — геть кулі переносило. Проти них австрійські батерії дві розставились надто широким фронтом і збили їх спантелику. Та ще важніше, що штаб дістав важений рапорт звідуна Кучерського, отже як стій, одна батерія забігла під Монастирець і нагло від заходу зфлянкувала Конюхів, відки били московські три батерії. До того ж зважився ґенерал Гофман окружити Стрий слабими стежами, щоб з усіх боків обстрілювали ворога. Цю очайдушну прислугу зробили довг Усусуси: сотню Вітовського на злах стеж розбиту і тільки сяк-так ополченцями скріплену, він післав на схід, щоб перейшла на правий беріг Стрия ріки, від Братківців на Міртюки аж під Верчани — просто на загибіль.

(Далі буде.)

…лентами і відповідними на них написами від усіх культурно-освітніх та економічних установ повіту, а над нею березовий хрест, прибраний терновим вінком і малиновою лентою. Біля домовини стояла почесна сторожа, яку держали соколи і сокілки на переміну.

Вже від самого ранку був біля церкви замітний рух. Це нарід з найдальших закутків повіту з кожною хвилиною надходив і надпливав підводами й пішки, подібно як нова хвиля на морі.

Перед год. 10-ою нарід морем уже залив увесь простір і в церкві і площу біля церкви. Тільки до домовини провели шпаліром вільну дорогу, щоб був доступ для делеґатів до складання вінків.

Зорганізовано зголосилися до вдержування порядку лиш соколи з Річок. Вкінці явились 4 вишколені хори, а саме: хор читальні „Просвіти" з Рави Руської під управою п. Божика, який співав Службу Божу і панахиду в церкві, хор читальні „Просвіти" з Вербиці під управою п. Івана Наврота, хор читальні „Просвіти" з Підлубець під управою п. Шемлія Василя та хор кружків „Р. Ш." з Голого Равського, Гійча і Вільок Мазовецьких під управою п. Яцкова Богдана. Прибули також церковні процесії з Річок, Селиськ, Голого Равського, Потелича і Монастирка.

Погода прекрасна. Це перша погідна днина по кількох днях зливного дощу. Точно в год. 10.30 розпочалася Соборна Служба Божа в намірені українського народу, яку відслужив о. декан Дороцький Михайло при співучасти о. декана Гойдиша Володимира й о. декана Карпевича Івана; діяконували о. Ґут-Кульчицький та о. Іван Мак.

По Службі Божій і панахиді делеґати винесли з церкви 158 ріжнородних вінків від установ повіту, а саме: Рави Руської, Корчева, Верхрати, Ульгівка, Воронова, Коренів, Девятирі, Хлівчан, Тарношина, Угнова, Любичі-Кулаїв, Корчмина, Лаврикова-Кіптів, Річиці, Городжева, Дениськ, Річок, Кревиці, Любичі Камеральної, Губинка, Селиськ, Маґерова, Підлубців, Верхрати-Монастир, Забіря, Журавців, Замків-Думичів, Потелича, Карова, Вільок Мазовецьких, Камінки-Пиратин, Вербиці, Стай, Теметиськ, Погариська, Гійча, Ґути Старої, Камінки-Боброїдів, Синькович Пріся, Любичі-Кеязів, Улицька, Вільки Вербицької, Махнова, Любичі-Бориси, Любичі-Грушка і Камінки Старого Села. Усі вінки прибрані цвітами з жалібними та національними шарфами й відповідними на них написами перенесли делеґати установ згаданих місцевостей на цвинтар до могил тих, що згинули на полі слави.

По перенесенні делеґатами вінків уставились церковні хрести і хоругви із згаданих вже місцевостей, за ними духовенство, а саме: о. декан Дороцький, о. декан Гойдиш, о. декан Карпевич, о. канонік Твердохліб, о. Кулинич, о. Заяць, о. Тустановський, о. Тарасович, о. Яцимович, о. Матейчак, о. Ґут-Кульчицький, о. Дутко, о. Боровик, усі з равського деканату, о. Іван Мак з угнівського деканату, о. Кульчицький та о. Фіґар з немирівського деканату. За духовенством уставилися непроглядні маси народу з цілого повіту. При звуках відповідних до хвилини пісень у виконанні згаданих уже хорів похід перейшов до місцевого цвинтаря на могили **поляглих.**

Тут над могилами почалася третя частина свята. Гарно оправлені молодю могили окружили церковні хоругви, за ними уставились делеґати з вінками. По закінченні походу о. декан Дороцький при співучасти духовенства відслужив панахиду й о. Гнат Заяць, парох з Любичі, виголосив піднеслу проповідь. Нарід слухав слів проповідника із запертим духом: він переводив його словами власний обрахунок своєї національної совісти. По відспіванні „Вічная Память", стрілецьких пісень і національного гимну делеґати зложили на могилах вінки, після чого процесійний похід вернувся під церкву, де й розвязався.

Ціле свято відбулося незвичайно культурно та в найбільшому порядку і без ніякого інциденту. Зорганізована з цілого повіту поліція на місці в Раві Руській поводилася культурно. Зате по дорогах не обійшлося без інцидентів. І так на шляху Немирів-Рава Руська і Любича-Рава Руська постерункові з постерунку Потелич і Гребенне переводили у переходячих і переїзджаючих ревізії та конфіскували делеґатам від вінків шарфи.

Ті громадяни, які не були в цьому році на святі, мають чого жалувати, бо незатерті і незабутні враження з цьогорічного свята залишилися у всіх, що в ньому взяли участь. Бадьорість, морально-національна сила, підем духа вступили у душі присутньої маси і заставили її вірити в краще завтра Української Нації.

—o—

Діяльність „Товажиства Школи Людовей" на східних землях.

Під повищим наголовком находимо статтейку в інформативній брошурі „Тарґі Вхсходне" 1935", на стор. 69—71, яку видала пресова аґенція „Всхуд". Вибираємо числові дані з тієї статтейки, які ілюструють діяльність „Т. Ш. Л." на наших землях.

„Товажиство Школи Людовей" істнує вже 44 роки. Його заснували в соті роковини „конституції 3. Мая" у Кракові в 1891. р. Головним завданням цього товариства було і є засновувати по селах, головно по наших, народні польські школи, захоронки, бурси, бібліотеки і читальні. Ціла діяльність „Т. Ш. Л." перед війною висловлювалась гаслом: „Через освіту до свободи!" По відновленні польської держави гаслом „Т. Ш. Л." є „Через освіту до могутности і великодержавницького становища Польщі!"

ГРОШЕВІ ЗАСОБИ.

„Т. Ш. Л." засновувало і засновує тепер польські школи й будує шкільні будинки по тих наших селах, де нема польських державних шкіл. Будує їх буцім-то для декількох кольоністів, а в дійсности польонізує наше населення. „Т. Ш. Л." будує теж „доми людове" і закладає нові варстати праці. В кожнім місті й містечку „Т. Ш. Л." має свої відділи, в яких обєднує всю польську інтеліґенцію. Польське громадянство дуже радо дає гроші на діяльність „Т. Ш. Л.". Від 1923. до 1930. р. на т. зв. „освітню данину" зібрало „Т. Ш. Л." *688.094 зол. і 54 сот.* Ці гроші пішли на будову шкіл, людових домів, на книжки й бібліотеки. Незалежно від цієї т. зв. „освітньої данини" на ціли „Т. Ш. Л." йдуть грошеві збірки, що їх збирають у часі свята 3. травня кожного року. Така збірка приносить щонайменше *кількасот тисяч золотих що року.*

„Товажиство Школи Людовей" по війні зосередило головну свою діяльність на позашкільній освітній праці. Тому орґанізує сітку бібліотек, до яких висилає книжки і часописи, орґанізує літні півоселі, підготовляє освітніх інструкторів зпоміж сільської і робітничої молоді.

ВИМОВНІ ЧИСЛА.

„Т. Ш. Л." має тепер понад 350 „людових домів", найбільше на просторі тернопільського воєвідства. В цих „людових домах" орґанізує світлиці, аматорські гуртки і хори В 1935. р. „Т. Ш. Л." мало *450 своїх відділів, 1028 читалень і приблизно 550 світлиць.* У 1934. р. „Т. Ш. Л." начислювало понад 60.000 членів. Зорґанізувало теж 45 недільних народніх університетів, 150 загально-освітніх курсів ріжного типу, уладжено понад 11.000 відчитів і гутірок, 5.000 вистав і народніх забав, приблизно 3.000 „народових" і державних свят. „Т. Ш. Л." вдержує тепер 24 школи ріжного типу, 46 передшкіл, 16 бурс, 150 літніх півосель і 2.130 бібліотек, які мають понад пів міліона книжок і 50.000 читачів. „Орґаном „Т. Ш. Л." є „Освітній Провідник", який виходить у Кракові. У Львові виходить місячник під назв „Програм праци Т. Ш. Л."

—o—

Календар „Криниця" на 1936 р.

Редакція календаря „Криниця", видаючи вже другий з черги річник (на 1936. р.) вибрала здається найбільш правильний шлях календарного редаґування. Нікуди правди діти, що календарна практика в нас йшла довгими роками цілком недоцільними шляхами. Раз у раз появлялися на нашому книгарському ринку „календарі", що при дуже вбогій календарній частині, були на ділі літертурно-белетристичними альманахами, брошурами, що після одноразового перечитання, тратили майже всю свою актуальність, коли не брати під увагу календаріюма.

Календарі „Криниці" зробили, здається, в тому напрямі перелім, безперечно корисний і в тому саме їх вийімкова вартість.

З правдивою приємністю розгортаємо сторінки „Криниці" на 1936. р. Перше, що відразу вдаряє читача, це дійсно багатий інформативний зміст. Крім подрібних і докладних інформацій про цілість українського життя на всіх його землях та на еміґрації, крім обширного адресового показчика, стрічаємо в „Криниці" справжній альманах інформацій та порад з ділянки практичного зацікавлення людини. Зокрема ділянка так дуже актуальних правних порад найшла в „Криниці" досить широке узглядnення. Такі справи першорядного значіння, як: віддовження хліборобства в Польщі, відписання залеглих податків, закони, що торкаються аренди, піднайму, клясифікації ґрунтів, службовий договір і т. д. мають неперeминаючу вартість. Вони все актуальні. Дуже багата є календарна частина. Інофрмативні відомости зі світа є схоплені енциклопедично і прозоро.

А белетристика? Находимо її в „Криниці" не менше широко узглядnену, як інформативну частину. І добре сталося. Бо сама лише інформація, хоч як потрібна, — томить читача. Белетристика в „Криниці" схоплена своєрідно. Це здебільша популяризаційні статті, — написані дуже цікаво зі всіх можливих ділянок людського знання: історії, техніки, природи, спорту, медицини, політики і т. д. Дають вони перекрій людських досягнень та фактів у кожній з вище згаданих ділянок і саме через такий підхід гармонізують в календарним характером „Криниці". Вмістити те все, те ціле багацтво справді цікавого матеріялу, побіч довгої низки відповідних ілюстрацій, — було можливе лише при такому обємі, що його має „Криниця". Двіста сторінок друку великого формату, — це дійсно широке поставлення видавничої справи. При низькій ціні (1 зол. 50 сот.) успіх Календаря повинен бути запевнений.

Д

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

Про студії у віденських високих школах.

Управа Українського Академічного Т-ва „Січ" у Відні подає до відома абсольвентам ґімназії (також абсольвентам духовних семинарій) інформації про студії у високих (фахових) школах у Відні в зимовому семестрі 1935-36.

Університет: факультети: а) медичний, б) правничий, в) державні науки, г) фільософічний з фармацією та 5) теольоґічний.

Медичні студії тревають 5 літ; семестральна такса коло 300 зол. Вписи тревають до 15. жовтня. Вступних іспитів віденська медицина не знає. Не треба пригадувати, що віденська клініка є одною з найкращих у світі, доказом чого фреквенція чужинців, яка постійно зростає.

Техніка: виділи: а) будівельно-інжинірський, б) машиновий, в) електро-технічний, г) архітектура, ґ) загально-математичний, д) землемірництво, е) хемічний. Студії тревають пересічно 10 семестрів. Вписи до 15. жовтня. Крім загальних документів, які подаємо при кінці, треба залучити ще річні свідоцтва від 5—8 кл. Оплата за семестер коло 300 зол.

Висока Школа Світової Торговлі: виділи: а) товарово-індустріяльний, б) банковий, в) транспортовий, г) обезпеченевий. До осягнення диплому треба 3, до докторату 4 роки студій. Семестральна оплата коло 200 зол. Знижку можна легко дістати. Вписи тревають до 15. жовтня.

Агрономія: виділи: а) аґрарний, б) лісово-технічний, в) культурно-технічний. Студії тревають 8—9 семестрів. Оплата коло 250 зол. Знижку можна дістати досить легко. Вписи до 15. жовтня.

Ветеринарія: Студії тревають 4 роки. Оплата коло 300 зол. Вписи до 25. вересня.

Згадуємо ще про знані за кордоном мистецькі школи Відня (музика, спів, театр, малярство) та про Консулярну Академію. З фахових шкіл заслуговують на увагу графічні, текстильні, скірничі, косметика, руханка (фізичне виховання котре є також при університеті) та готелярство.

В усіх високих школах Відня потрібні такі документи: 1) свідоцтво зрілости, 2) метрика, 3) свідоцтво приналежности, 4) 3 світлини, 5) свідоцтво моральности, коли була перерва в студіях. Переклади на німецьку мову робимо самі. На покриття коштів впису та листування треба прислати 10 шилінґів.

Місячний прожиток у Відні сягає від 100 шилінґів у гору.

Звертаємо увагу, що Відень загально є одним з найважніших середовищ культури і мистецтва. Тутешні музеї, славні театри і високо розвинене товариське життя дадуть українському студентові найкращу нагоду получити корисне з приємним.

За основнішими інформаціями і за пересилкою документів просимо звертатися на адресу: Ukr. Studentenverein „Sitsch", Wien I. Bankg. 1

На відповідь просимо залучити міжнародню почтову марку.

УПРАВА Т-ВА „СІЧ" У ВІДНІ.

„Спростування“ цеглами по вікнах.

(З листів до Редакції).

Дня 6-го вересня, вночі між год. 12 і 12.30 на суботу, якісь ватажки-боягузи з-під знаку „Р. С. О.“ вибили цеглами вікна в моїй спальні при вул. Вірменській ч. 3, II. поверх. Ті „герої“ бояться, видно, денного світла, тож нападають у ночі, як прості бандити, тоді, коли люди спокійно сплять.

Тих „нічних героїв“, видно, сильно коле в очі правда про їх „діяльність“, котру я все голосив, голошу і буду голосити, хочби вони ціле моє мешкання закидали цеглами. Я „не убоюся от тем людей окрест нападающих на мя“.

Від трьох літ зносив я і ще зношу терпеливо кривду моральну і матеріяльну, яку заподіяли мені львівські керманичі галицьких москвофільських недобитків. Та вся „чесна“ компанія повні три роки обливала мене помиями та обкидала болотом. А тепер, коли я тій компанії сказав отверто правду в очі, вона в ночі кидає мені цеглами у вікна.

Є то хіба для неї одинокий і останній аргумент на мої статті, що їх написав я про „Защиту Землі“ та про ганебний меморіял, виданий „пжез нзйчельнейших пжедставіцелі руской сполечносьці“.

А невмолима пословиця все своє каже: „Собака найбільше куслива тоді, як має вже здихати“.

І не помиляється!

Львів, 7. вересня 1935.

Н. Ів. Островський.

НОВИНКИ

— **Переповнення в гімназіях.** Новий шкільний рік розпочався переповненням молоді в гімназіях. Цікаве, що переповнення в жіночих гімназіях є більше, ніж у мужеських. У перших клясах гімназій нового типу находиться по більше як 50 учениць, що робить неможливою педагогічну працю. Переповнення є не тільки в державних, але й приватних гімназіях.

— **Пяте тягнення інвестиційної позички.** У пятому дні тягнення 3 проц. преміової інвестиційної позички впали слідуючі виграні: По 500 зол. на чч. 6 S: 608 1049 1328 1350 2505 2687 4224 4511 5107 6230 6461 6633 6932 8444 9084 9125 11292 11805 11921 12281 12696 12948 13120 13389 15705 16792 17236 18168 18714 19281 20084 20275 20894 22139 22656. 10 S: 745 1040 1113 1642 2173 2257 2367 2431 2816 3970 4250 4461 4637 5079 5804 5924 6789 6982 7302 8065 8145 8435 9871 10072 10378 13577 13905 14540 15448 15605 15617 16032 17161 20817 22915. 21 S: 280 203 696 1472 3228 4650 4873 5274 6076 6723 8040 8522 11298 11905 11912 12014 12199 12452 12657 12764 13896 14071 14362 16843 17011 17636 17768 18401 19336 20854 21396 21401 22157 22449. 22 S: 148 2476 3283 3807 4532 5382 6365 6584 69335 7586 7735 10306 11175 11974 13094 14411 14940 15245 16088 16079 16402 16956 18053 18224 18270 18492 19310 19461 19683 20447 21369 21840 21985 22171 22943. 28 S: 1254 1709 2746 2749 3748 4022 4602 6013 6360 6959 6329 6566 6115 9123 9915 1050 11221 11510 11645 12294 12426 12757 14598 15093 16781 16873 17424 18254 18943 20613 20990 21066 21100 21252 21651. 32 S: 1044 2229 2634 4372 5003 5333 5388 5445 5521 6592 6837 6935 6965 8096 8113 8531 9531 10375 12089 13523 14214 14918 15679 16545 17190 17793 18311 18608 18805 19704 21057 21467 21927 22282. 35 S: 12779. 43 S: 94 762 2444 2756 3117 5139 5578 5581 6311 7041 7473 7710 8334 8475 8517 12872 13125 13320 13779 13901 14694 15196 15555 16028 19521 19835 21585 22529. 44 S: 281 350 476 555 1144 1175 1210 1433 1609 2081 2278 2608 2898 3160 3317 2807 3826 4188 4403 4705 6797 6735 6972 7846 8002 8059 8062 8150 8534 8736 9310 9325 10320 10903 11407 11858 12216 12477 12810 12918 13493 13985 14013 14092 14619 15660 15661 15988 16128 16185 16456 16828 17189 17286 17430 17804 18283 18662 18880 19070 19216 19529 119238 19127 19930 19411 19410 20061 21015 21618. 47 S: 321 2016 2183 2570 3291 3430 3729 4126 4776 5155 5305 5605 5618 5839 6921 8259 8598 9022 9424 10160 10584 11238 11404 11851 11874 15661 15737 15753 16703 17631 18288 19153 19798 21936 22215.

— **Намагане вбивство та самогубство.** У готелі при вул. Болотній ч. 6 постріляв 16-літню Ольгу Квасну і себе 22-літній Маріян Людових. Квасну забрали до шпиталю. Обоє вони приїхали зі Стрия до Львова й тут постановили покінчити з життям, тому що батьки Квасної не годилися на їх подружжя.

— **Жахлива трагедія** розігралася в Космачі пов. Коломия. Коли шкільна молодь почала збиратися перед будинком Рідної Школи на науку, з мешкання вчительки Варвари Віндик роздалися два револьверові стріли. До мешкання збіглися люди і знайшли на підлозі вчительку з простріленою головою, а біля неї труп якогось мужчину. Покликано поліцію, яка ствердила, що мужчиною був Теодор Курилюк з Коломиї. Дальше ствердила, що Віндикова була замужна й мала двоє дітей. Її чоловік виїхав зараз по війні до Америки і присилав їй по 50 долярів місячно. Тимчасом вона навязала любовні зносини з Курилюком. Довідавшися, що незабаром поверне з Америки чоловік своєї приятельки, Курилюк зажадав від неї, щоби розвелася з чоловіком і стала його жінкою. Коли Віндикова на це не зголилася, Курилюк, 40-літній мужчина, застрілив її і себе.

—о—

СПОРТ.

ЧОРНІ — УКРАЇНА 5:3 (3:1)

Україна: Босий (Тебінка); Зелінський, Воробець; Палієцький, Якимів, Бубела; Сиротюк, Магоцький, Скрегота, Міклош, Краєвський. У другій частині на місці Бубели грав Сиротюк у помочі, а на крилі Крушельницький. Товариські змагання розіграні в суботу закінчилися по рівнорядній грі перемогою Чорних. Програну завдячує Україна передовсім слабій грі воротаря Босого, який майже не брав участи в грі (вийшов хорий на гріще), що очевидно не є його виною, але тих, що його вставили до гри. Дальше слабо презентувалися крайники Краєвський і Сиротюк, а Крушельницький (у другій частині) показав нам ще раз, що на крило цілком не надається. В нападі найкращий, як звичайно, Міклош. Дебют Магоцького по довшій перерві удався, разом з Скреготою і Міклошом творили вони добре зіграну трійку. Поміч до перерви слаба, по зміні Сиротюк вніс більше то життя і йшло краще. Тягар дефензиви спочивав у руках чи пак ногах певного Воробця. Зелінський слабий тактик. Гра була доволі цікава і слід підчеркнути, що Україна в полі була рівнорядним противником і часто навіть пересиджувала на карнім полі реномованого противника, але добрий воротар Чорних боронив часто у грізних ситуаціях. Ворота для України добули Міклош 2 і Скрегота. Судіював п. Райнп.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

ВАРШАВА. Варшавянка — Погонь 2:2 (2:1).
ЛОДЗЬ. Л. К. С. — Гарбарня 4:1 (1:0).
КРАКІВ. Краковія — Висла 5:0 (2:0).
ПОЗНАНЬ. Варта — Шлеськ 6:0 (3:0).
КАТОВИЦІ. Рух — Польонія 3:0 (2:0).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Погонь (Стрий) 2:2 (1:2).

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати поштовими марками.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 9. IX. год. 8. веч., „Тоска“ опера.

Вівторок, 11 IX. год. 8. веч. „Переполення“.

Театр Рімнородностей.

Понеділок, 9. IX. год. 8. веч., ціни найнижчі, „Подружній метч“.

Вівторок, 11. IX. нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Син Конг-Конга“: „Лови на тигра“.

АПОЛЬО: „Революція в царстві вальса“.

АТЛЯНТИК: „Авдієнція в Ішлю“.

ВАНДА: „Велика княжна Олександра“ і ревія „Божок полудневого моря“.

ҐРАЖИНА: „Сестра Марта є шпіоном?“

КАСІНО: „20.000 літ у Сінг-Сінг“.

КОЛІСЕЙ: Нечинне.

КОПЕРНИК: „Мала неня“ (з Франціскою Ґаль).

МАРУСЕНЬКА: „Мала неня“ (з Франціскою Ґаль).

МІРАЖ: „Гарна як світ“.

МУЗА: „Добра ворожка“.

ПАКС: Нечинне.

ПАЛЯС: „Мрійливі уста“ (з Ел. Бергнер).

ПАН: „Мальована заслона“ (Ґрета Ґарбо“.

РАЙ: „Нуждарі“, „Париж у вогні“ (дві серії разом).

СВІТ: „Римські скандали“, „Передмістя“.

СОНЦЕ: „Король циганів“, „Ярмарок кохання“.

СТИЛЕВЕ: „Чорна перла“, ревія: „Те, що найцікавіше“.

УТІХА: „Местник прерій“ та ревія.

ХИМЕРА: „Бабуна“ (фільма з життя муринів плем. Банту).

Закордонне радіо.

Понеділок, 9. вересня 1935.

Віденъ (506,8) 16.45 Камер. концерт, 20.00 Вес. зальцбурські мельодії, 21.00 Година Рих. Вагнера, 22.00 Концерт. **Брно** (325,4) 18.35 Легка двофорт. муз., 21.50 Форт. реситаль. **Прага** (470,2) 12.30 Легка музика, 16.00 Танц. музика, 21.40 Давня музика. **Париж** (1648) 12.15 Популярна музика, 20.00 Вес. авд. **Атльона** (531) 20.00, 20.35 Музика, спів. **Білгород** (437,3) 17.00 Нар. пісні. **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 17.00 Концерт. **Кенігсвустергавзен** (1517) 19.00 Легка музика. **Кельн** (455,9) 16.00 Бетовенові твори, 21.00 Нар. музика. **Ляйпціґ** (382,2) 16.00 Пісні, 17.00 Концерт, 22.30 Соната на форт. і скр. д-моль Брамса. **Мінхен** (405,4) Англ. і шотл. пісні. **Будапешт** (550,5) 17.30 Легка музика. 18.50 Спів, 21.05 См. квартет, 22.25 Циг. музика. **Міляно** (221,2) 11.30, 17.05 Легка й попул. музика. **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.40 „Покер ді Дамс“ оп. Белінія.

Вівторок, 10. вересня 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 21.35 Концерт, 17.30 Віольончеля. **Братислава** (298,8) 18.00 Форт., 18.35 Джез, 20.20 „Пер Ґінт“ песа Ібсена, муз. Ґріґа. **Кошиці** (259,1) 17.40 Для Закарпаття, 18.30 Скрипка. **Прага** (470,2) 12.30 Концерт, 15.00 Сальонова муз., 21.30 Октет. **Париж** (1648) 12.15 Концерт, 22.50 Танц. музика. **Атльона** (531) 19.15, 20.15 Арфа, 19.35 Вок.-муз. концерт. **Білгород** (437,7) 13.15, 20.00, 21.40 Пісні й арії, 22.30 Концерт. **Берлін** (356,7) 18.45 Пісні й форт. твори. **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.00 Музика. **Кельн** (455,9) 18.45 Із нім. опер. **Ляйпціґ** (382,2) 12.00 Вок.-муз. концерт, 18.45 Нар. музика. **Мінхен** (405,4) 16.10 Нім. пісні Пфіцнера, 19.30 „Нірнберські співці“ оп. Р. Вагнера. **Будапешт** (550,5) 12.05, 21.35 Циг. музика. 13.30 Вок. квінтет, 17.30 Скрипка, 20.30 Евр. концерт, присвячений творам Ліста. **Міляно** (221,2) 11.30 Легка музика, 17.05 Орх., 20.45 „Ле пті Бребі“ оп. Вернея. **Рим** (420,8) 17.15 Музсачина, 22.00 Концерт солістів.

Львівське радіо.

Понеділок, 9. вересня 1935.

6.30 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу 12.03 Полудн. денник, 12.15 Концерт легкої музики. 13.00 Концерт солістів із гр. пл., 13.25 Хвилина для жінок, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Концерт хору ревелерсів, 16.00 Із життя робітників у Франції, 16.15 Орхестра мандолиністів, 16.45 Світовий рекорд — скеч Карла Чапека, 17. Справа удалження мешкання, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Концерт солістів (форт., скр.), 17.50 Природнича гутірка, 18.00 Вок. дуети в супр. форт., 18.30 І ми маємо голос перед мікрофоном — авд. дітей, 18.40 Сільва рерум, мист. життя, 18.45 Пісоньки хору Ерікна з гр. пл., 19.00 Ранок львівського ринку, 19.20 Реклям. концерт. 19.35 Спорт. скринька, 19.40 Спорт. вістки, 15.51 Акт. гутірка, 20.00 Трансм. із Антверпії з корабля „Пілсудський“, 20.30 Макс Реґер: Тріо на скрипку, альтівку та клявесин, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із суч. Польщі, 21.00 Сальон. музика, 21.30 Літ. вечір присвячений Ст. Пшибишевському, 22.00 Симф. концерт, 23.05 Подорож по Европі: Їдемо до Англії муз. авд. з гр. пл.

Вівторок, 10. вересня 1935.

6.30 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Ми за нею як за панею — авд. для шкіл для енших дітей, 12.30 Симф. муз. з гр. пл., 13.25 Хвилина для жінок, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легкі пісоньки з гр. пл., 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Концерт 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Пісні в супр. форт., 16.30 Скр. твори, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Від колоса до фільмової стяжки, 17.15 **Концерт хору „Бандурист“ із ґр. пл. 1) Де Дніпро наш, 2) Реве та стогне, 3) Верховино, 4) Ой у лузі, 5) Коло млина.** 13.30 Гендель: Концерт ф-дур, 17.50 Куток мови, 18.00 Танц. музика, 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сільва рерум, мист. життя, 18.45 Сп. реситаль Альб. Федера (тенор) в супр. форт., 19.00 Найвища гірська автострада: Ґросґльокнер Гохальтенштрасе, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.41 Спорт. вістки, 15.30 Акт. гутірка, 20.00 Сп. реситаль Едв. Бендера (бас) у супр. форт. 20.00 Обговорення будапешт. концерту. 21.30 Трансм. з Будапешту; Концерт присвячений Фр. Лістові, 21.30 Веч. денник, 21.40 Із суч. Польщі, 21.45 Танцова музика, 22.30 „Доподяворо“ фейл., 22.15 **Літер. хвилини Генр. Балька: Архитвір української поезії в честь Міцкевича — вибір перекладів,** 23.05 Подорож по Европі: Їдемо до Франції — муз. авд. з гр. пл.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

„Роман“ відібрати. Сонце. 282 2-2

Купно годинника є справою довір'я. Дешево купите добрий годинник у славнозвісній пятьдесятьлітній католицькій фірмі **Іван Зельтенрайх,** Львів, Марійська пл. 5 52 14–?

За золото, срібло, золоті зуби, заставні карти платить найбільше, Вандер Шпйнохи 1. 229 ?–?

Золото, срібло купує Домбровський-Розважевський, Львів, Академічна 2 (готель Жоржа). 216 6-?

Золото, срібло, брилянти, годинники поручає дешево

Вл. Бушек Львів, Академічна 6

тел. 218-49, власні робітні. 121 ?

ГОРДІЄНКО БРЯСЮК.

БЕЗПУТНІ

Ціна 0·50 зол., з почт. перес. 0·65 зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“.